

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/366/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614202424
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5614202424.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu v právnej veci navrhovateľa - EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, v zastúpení právne - TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti odporkyni - L. A., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom U. C., G. XXX/X, o zaplatenie 2.408 eur s príslušenstvom, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 5C/99/2014-102 zo dňa 21.1.2015 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku, v ktorom okresný súd zamietol v zostávajúcej časti žalobu a p o t v r d z u j e rozsudok aj vo výroku o náhrade trov konania.

Vo zvyšku sa n e d o t ý k a rozsudku okresného súdu.

Účastníkom n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd vyhovel návrhu navrhovateľa čiastočne a uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.621,23 eur, úroky z omeškania vo výške 11,32 eur, úrok z omeškania vo výške 8,50% ročne zo sumy 1.404,28 eur od 12.8.2013 do zaplatenia, trovy právneho zastúpenia vo výške 88,74 eur a iné trovy konania vo výške 48,96 eur, tieto na účet právneho zástupcu navrhovateľa, všetko v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku. V zostávajúcej časti návrh navrhovateľ zamietol.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že dňa 2.3.2009 uzavreli Slovenská sporiteľňa, a.s., a odporkyňa ako dlžník zmluvu o splátkovom úvere č. 334312274, na základe ktorej bol odporkyni poskytnutý úver vo výške 1.700 eur, tento úver odporkyňa sa zaviazala splácať v mesačných splátkach vo výške 31,30 eur, vždy k 20. dňu v mesiaci, splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 20.4.2009 a konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 20.2.2019. Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) predstavovala 21,64 %. Úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 16,60 % p.a.

Dňa 27.6.2013 bola medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok, na základe ktorej postupca postúpil pohľadávku voči odporkyni na navrhovateľa. Podľa prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok výška pohľadávky ku dňu postúpenia predstavovala 2.554,54 eur. Okresný súd pri právnom posúdení veci vychádzal zo spotrebiteľského charakteru právneho vzťahu, ktorý bol založený pôvodnými účastníkmi zmluvy o splátkovom úvere dňa 2.3.2009 a aplikoval § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Pri hodnotení nároku navrhovateľa na úrok z omeškania s plnením peňažného dlhu súd postupoval v zmysle § 517 ods. 1 prvá veta, ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Vykonané dokazovanie preukázalo, že odporkyňa neplnila svoje zmluvné povinnosti splácať úver riadne a včas, čo malo za následok predčasné zosplatnenie úveru ku dňu 11.8.2013. Okresný súd za opodstatnene uplatnený nárok vyhodnotil dlžnú istinu úveru, t.j. nevrátené poskytnuté finančné prostriedky po zosplatnení úveru v sume 1.289,89 eur (uvedená suma predstavuje časť splátky pripadajúcej na istinu splátok splatných po zosplatnení úveru, t. j. od 20.9.2013 do 20.2.2019), navrhovateľovi popri uvedenej istine súd priznal pomernú časť zmluvného úroku za obdobie ku dňu 11.8.2013 (11 dní v mesiaci) v sume 7,13 eur a istinu, pripadajúca na uvedený mesiac v sume 11,21 eur, spolu vo výške 18,34 eur. Navrhovateľovi prislúchajú za obdobie od 20.10.2012 do 20.7.2013 splátky v plnej výške, konkrétne v celkovej sume 313 eur (splátky za 10 mesiacov x 31,30 eur). Súhrnom horeuvedených čiastkových plnení je povinnosťou odporkyne navrhovateľovi zaplatiť celkovú dlžnú sumu 1.621,23 eur.

Okresný súd návrh navrhovateľa zamietol v zostávajúcej časti o zaplatenie sumy 786,77 eur (predstavujúcej zmluvné úroky za obdobie po zosplatnení úveru), v tejto časti návrh vyhodnotil za nedôvodný. Okresný súd poukazuje na § 503 ods. 1, 2, 3 Obchodného zákonníka, keď úroky sú splatné najneskôr do doby splatnosti úveru, nie po splatnosti úveru. Súd argumentuje tým, že po vyhlásení celého úveru za splatný sa ďalej úročí istina úveru až do zaplatenia (do vrátenia peňažných prostriedkov prislúchajú úroky len v prípade vrátenia peňažných prostriedkov pred dobou splatnosti podľa § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka). Súd zvyrazňuje i podstatu zmluvného úroku, ten je vyjadrením odplaty za užívanie finančných prostriedkov, ktoré sa poskytujú veriteľovi do doby splatnosti (veriteľ neposkytuje peňažné prostriedky po lehote splatnosti). Veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania. Domáhať sa zmluvných úrokov po zosplatnení úveru a ďalej úročiť úver nezodpovedá charakteru a podstate zmluvného úroku. Po zosplatnení úveru sa dlžník nenachádza v režime požičiavania istiny a rovnako ani neužíva istinu, preto navrhovateľovi ako veriteľovi neprislúcha odplata za užívanie požičanej istiny zmluvný úrok, ale sankčný úrok z omeškania. Zmluvné úroky prislúchali navrhovateľovi iba do zosplatnenia úveru, t. j. do 11.8.2013.

Preukázateľne sa odporkyňa dostala do omeškania s plnením dlhu (priznanej súdom navrhovateľovi), vznikla jej povinnosť popri istine zaplatiť navrhovateľovi i úroky z omeškania. Pri určení výšky úrokov z omeškania súd vychádzal z vykonávacieho predpisu, konkrétne navýšením 8 percentuálnych bodov nad úrokovú sadzbu stanovenú ECB. Splatnosť dlhu nastala dňa 11.8.2013, odporkyňa sa dostala do omeškania nasledujúci deň, t. j. 12.8.2013, je preto povinná zaplatiť navrhovateľovi úroky z omeškania vo výške 8,50 % ročne z dlžnej sumy 1.404,28 eur (nevrátenej istiny úveru) od 12.8.2013 do zaplatenia, keďže omeškanie s peňažným plnením stále trvá.

S poukazom na ustálenú súdnu prax navrhovateľovi ako veriteľovi po splatnosti úveru prislúchajú úroky z omeškania z nevrátenej časti istiny úveru, nie aj z úrokov z úveru. Navyše platná právna úprava § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka nepripúšťa možnosť platiť úrok z omeškania zo zmluvného úroku. Zmluvné úroky sa nestávajú súčasťou istiny a preto sa sami ďalej neúročia. Navrhovateľovi tiež prislúchajú úroky z omeškania z jednotlivých splátok (splatných za obdobie od 21.10.2012 do 11.8.2013) vo výške 11,32 eur.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., vychádzal z pomerovania úspechu/neúspechu účastníkov. Úspech navrhovateľa predstavoval 67%, úspech odporkyne predstavoval 33%, z tohto dôvodu čistý úspech navrhovateľa predstavuje 34%. Pomer úspechu/neúspechu tak predstavoval vznik nároku navrhovateľa na náhradu trov konania v rozsahu 34%. V rozsahu tohto čistého úspechu okresný súd potom priznal náhradu trov konania navrhovateľovi titulom trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia, podanie návrhu (za jeden úkon po 101,25 eur), ďalej paušálnu náhradu hotových výdavkov v súvislosti s dvomi úkonmi právnej služby vo výške 14,99 eur. Odmena právneho zástupcu sa zvýši o 20% DPH. Trovy právneho zastúpenia navrhovateľa v konaní vznikli v sume 260,99 eur. Keďže čistý úspech navrhovateľa predstavoval 34 %, odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi pomernú časť trov právneho zastúpenia vo výške 88,74 eur. Vznikli navrhovateľovi v konaní i ďalšie trovy titulom zaplateného súdneho poplatku, tieto trovy okresný súd uložil odporkyni zaplatiť navrhovateľovi vo výške 48,96 eur.

Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ čo do výroku, v ktorom okresný súd jeho návrh zamietol. Vo vzťahu k uvedenému výroku odvolateľ namietal nesprávne právne posúdenie a nedostatočné zistenie skutkového stavu. Nesúhlasil s nepriznaním riadneho úroku zo

splátok splatných po zosplatnení úveru. V dôsledku neplnenia si povinnosti odporcu uhrádzať splátky riadne a včas on bol nútený pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, teda splátky, ktoré dovtedy neboli splatné sa stali predčasne splatnými. Uvedené však podľa názoru odvolateľa nemá vplyv na odplatu v podobe riadnych úrokov dohodnutých v zmluve. Argumentoval ďalej, že má nárok na riadne úroky aj po zosplatnení úveru, uvedený nárok možno vyvodiť i z ustanovenia § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka, ďalej z § 505, § 506 O.z. Odvolateľ mal za to, že napriek odstúpeniu od zmluvy naďalej trvá záväzok dlžníka vrátiť mu poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť i úrok. Okresný súd nepriznaním tohto nároku odvolateľovi by neprimerane ochránil neplatiaceho dlžníka a jeho (odvolateľa) pripravil o ušlý zisk spočívajúci v riadnom úroku. Dôvodnosť svojho nároku na úrok z omeškania z nezaplatenej sumy odvolateľ opiera aj o závery rozhodnutia NS SR sp. 4Obo 143/98. Zvýraznil, že odporkyňa zmluvné povinnosti nedodrжала, jednotlivé splátky úveru v termínoch v zmluve určených neplatila, dostala sa do omeškania, preto zastáva názor, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnených splátok spolu s príslušným úrokom z omeškania z každej splátky odo dňa nasledujúceho po splatnosti každej splátky až do zaplatenia. Domáhal sa preto zmeny rozsudku v napadnutom výroku, v rámci tejto zmeny žiadal vyhovieť návrhu v celej uplatnenej výške. Žiadal priznať aj trovy konania, vrátane trov odvolacieho konania.

Odporkyňa písomné vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa nepredložila.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 10 ods.1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal na to oprávnený účastník (§ 201 prvá veta O.s.p.) v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 212 ods. 1 O.s.p. a aplikáciou postupu podľa § 156 ods. 3 a § 211 ods. 2, § 214 ods. 2 O.s.p. (bez nariadenia odvolacieho pojednávania) rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom meritórnym výroku, ako aj v súvisiacom výroku o náhrade trov prvostupňového konania potvrdil pre vecnú správnosť podľa 219 ods. 1, 2 O.s.p.

Krajský súd vyhodnotil odvolanie navrhovateľa za nedôvodné.

Preskúmaním spisu zistil, že okresný súd v posudzovanej veci skutkový stav zistil, riadne, vykonal dokazovanie v postačujúcom rozsahu, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s § 132 i nasl. Občianskeho súdneho poriadku a vec správne právne i uzavrel.

Ani odvolateľ nespochybnil spotrebiteľský charakter právneho vzťahu, ktorý medzi sebou pôvodní účastníci zmluvy založili. Spotrebiteľský právny vzťah je zachovaný i naďalej, teda aj pre prípad, že dôjde k postúpeniu pohľadávky na ďalšieho nadobúdateľa z takejto spotrebiteľskej zmluvy. Okresný súd v dôvodoch rozhodnutia vyargumentoval z akého zisteného skutkového stavu vychádzal, ako rozhodujúce a právne významné otázky uzavrel, zacitoval ktoré ustanovenia právnych predpisov pri rozhodovaní veci aplikoval. Po obsahovej stránke odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu vyčerpávajúcym spôsobom dáva odpoveď účastníkovi konania, prečo a z akého dôvodu navrhovateľom uplatnený nárok čiastočne vyhodnotil za nedôvodný. V časti zamietnutia návrhu navrhovateľa a to z dôvodov uvádzaných súdom prvého stupňa krajský súd sa v celom rozsahu s rozhodnutím stotožnil. V tejto súvislosti poukazuje na písomné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, s ktorým sa stotožňuje, naň odkazuje. Správne okresný súd uzavrel, že navrhovateľovi nárok na úrok z úveru nemohol vzniknúť v období po zosplatnení dlhu, keďže úrok z úveru (ide o zmluvný nárok) ako odplata za poskytnuté peňažné prostriedky prináleží iba ku dňu zosplatnenia úveru. Po vyhlásení splatnosti celého úveru navrhovateľovi už vzhľadom na ustanovenie § 503 ods. 1 prvá veta Obchodného zákonníka, § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka dojednaný úrok z úveru nepatrí. Zmluvný úrok ako odplata za poskytnuté peňažné prostriedky prislúcha totiž veriteľovi len za dojednanú dobu poskytnutia úveru. Pokiaľ navrhovateľ žiadal priznať po zosplatnení celého dlhu aj úroky z úveru, v tejto časti jeho návrh dôvodný nebol. Zamietnutie návrhu navrhovateľa vo zvyšku súdom prvého stupňa má oporu v zákonnej úprave.

V súvisiacom výroku o trovách konania rozhodnutie súdu prvého stupňa zohľadňuje úspech/neúspech účastníkov v konaní.

O náhrade trov tohto odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom (žiadnemu z nich) trovy odvolacieho konania nepriznal. Navrhovateľ ohľadne odvolania úspešný v odvolacom konaní nebol, úspešná procesná strana trov odvolacieho

konania si neuplatnila a ani z obsahu spisu nebolo zistené, žeby odporkyni mali vzniknúť v odvolacom konaní nejaké trovy.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie prípustné **n i e j e** .